

El CoNCA trasllada als poders públics nou línies d'actuació urgent per protegir el teixit cultural

El Consell reclama una taula de diàleg permanent entre el sector cultural i l'Administració

Barcelona, 15 de juny 2020 · El CoNCA ha traslladat avui als Governos de la Generalitat de Catalunya i de l'Estat i els grups del Parlament de Catalunya i del Congrés dels Diputats el document **COVID-19 i sector cultural**, amb nou línies d'actuació complementàries a les ja adoptades per garantir la supervivència de les estructures culturals, així com de l'ocupació i de les empreses en aquesta fase de la crisi originada per la pandèmia.

Les singularitats del sector han fet moltes vegades ineficaces les previsions generalistes, tant per a la protecció dels treballadors com per a les empreses, especialment autònoms i pimes, que, a la pèrdua de liquiditat, hi sumaven la falta d'un accés adequat al finançament. De les 710.200 persones ocupades el 2019 al sector cultural a Espanya, un 68,8% era personal assalariat, i un **31,2% d'artistes en règim d'autònoms i de caràcter intermitent**. Aquesta composició del mercat laboral, sumada als efectes de la caiguda de la demanda d'activitats que impliquen concentració de públic, allargaran els efectes econòmics de la COVID-19 més enllà de la finalització de l'estat d'alarma i el procés de desescalada.

Nou mesures urgents per a la recuperació del teixit cultural

Les nou mesures urgents que el CoNCA trasllada ara als poders públics estan orientades cap a la protecció i la recuperació progressiva del teixit empresarial, associatiu i artístic, unes estructures culturals sense les quals seria impossible el retorn desitjat a qualsevol normalitat.

1. **Garantir les ajudes directes** que siguin necessàries amb la finalitat de cobrir els costos de manteniment i/o funcionament de les estructures culturals dels professionals, autònoms i/o empresaris dedicats al sector cultural, així com les seves obligacions de pagament, fins a assolir un aforament o una demanda equivalents als existents amb anterioritat als de la pandèmia. En aquest sentit, s'ha de subratllar que la crisi actual és, abans de tot, **una crisi de liquiditat**, fet que exigeix rapidesa en l'eficàcia de les mesures i injecció de líquid mitjançant ajudes o transferències no

reintegrables. Des d'aquesta perspectiva, les ajudes econòmiques acordades fins avui poden ser insuficients.

2. **Línies de crèdit amb l'aval del cent per cent de les administracions públiques** que permetin finançar projectes artístics i culturals, així com la «normalització» del sector i les reformes estructurals i de model que siguin necessàries.
3. **Manteniment dels ERTOS** fins a assolir un grau suficient d'estabilitat.
4. **Manteniment de la prestació extraordinària per cessament d'activitat en el cas dels artistes autònoms** mentre persisteixi l'excepcionalitat i fins a assolir un grau suficient d'estabilitat. En relació amb aquesta prestació, cal tenir en compte que s'ha de garantir una ajuda mínima per a totes les persones que, sens perjudici de la seva situació legal i de la major o menor intermitència de la seva activitat, hagin vist disminuïts els seus ingressos a conseqüència de la COVID-19. Aquesta ajuda ha de ser compatible sigui qui sigui que l'atorgui, sempre, és clar, que la suma de totes no excedeixi l'import establert.
5. **Manteniment de la prestació extraordinària per desocupació dels artistes en espectacles públics** que no es trobin afectats per procediments de suspensió de contractes i reducció de jornada regulats pel Reial decret llei 8/2020, de 17 de març, de mesures urgents extraordinàries per a fer front a l'impacte econòmic i social de la COVID-19, fins a assolir un grau suficient d'estabilitat. Pel que fa a això, cal recordar que el règim laboral especial dels artistes en espectacles públics no inclou l'ampli espectre d'autònoms i empreses vinculats al sector econòmic de la cultura i, en definitiva, al de la creació i producció artística.
6. **Tipus 0 de l'IVA** amb la finalitat de pal·liar els inevitables efectes negatius que la caiguda en la demanda tindrà en els ingressos del sector, fins a assolir un aforament equivalent a l'existent amb anterioritat al de la pandèmia.
7. L'aplicació del tipus 0 permet la **deducció o recuperació de l'IVA suportat** per part d'aquelles empreses, professionals i/o entitats subjectes i no exemptes d'aquest impost. Respecte d'això, cal recordar que les entitats exemptes d'IVA no tenen dret a la deducció de l'IVA suportat i que aquest s'incorpora com a major cost de l'activitat. En correspondència amb aquesta mesura i tenint en compte que determinades entitats estan exemptes d'IVA, s'ha de valorar la possibilitat d'un **xec cultura** que s'hauria de consumir obligatòriament en un determinat període de temps.

Alternativament, també s'ha de valorar la **deducció en la quota de l'IRPF del cent per cent de les quantitats destinades al consum de manifestacions culturals** amb un límit màxim per persona.

8. **Incentius al mecenatge** destinats a promoure determinats projectes culturals i/o les reformes estructurals i de model que es consideri oportú que els poders públics han d'impulsar amb relació a la cultura. Es tracta, en definitiva, de **fomentar la col·laboració publicoprivada** alliberant l'Administració d'haver d'invertir en determinats projectes que es consideren estratègics i necessaris en l'àmbit de la política cultural, i fomentant el compromís i la responsabilitat social d'empreses, professionals i particulars. Es proposa, com a punt de reflexió, una **deducció en la quota de l'impost sobre societats i/o de l'IRPF del 25 %** de les quantitats aportades.
9. Finalment, preveient el cessament definitiu de l'activitat de molts petits autònoms, també cal promoure els **canvis legislatius necessaris en la Llei de segona oportunitat** amb la finalitat que puguin reprendre-la de nou.

Taules de diàleg

Aquestes línies d'actuació parteixen d'un convenciment: la **necessitat d'una taula de diàleg entre el sector cultural i l'Administració**, de caràcter permanent, que canalitzi un seguiment atent de les evolucions de cada segment, amb l'ajustament afinat i a temps de les mesures indispensables, així com la necessitat d'una **taula de coordinació entre les diferents administracions**, per tal de garantir la complementarietat entre les respectives actuacions i posar fi als solapaments i les llacunes.